

sætning og med en meget lidt ydedygtig Besætning, bliver Underskuddet selvsagt saa meget større. Naar man samtidig har levet i en Periode, hvor man fra Landbrugsministeriets Side har været beordret til at give en større Løn til sine Arbejdere, end tilsvarende Avlsbrug maatte give, saa giver dette selvfølgelig ogsaa et betydeligt Underskud. Alt dette har samlet sig sammen til det ret store Underskud, som det sidst afgivne Statsregnskab udviser. Men dette finder jeg ikke, man skal forbavses over, jeg finder det ganske naturligt, at et saadant Resultat er fremkommet.

Det, jeg gerne vil henstille til den højtærede Landbrugsminister, er dette at gøre sig fortrolig med Tanken om, at der oppe paa disse Statens Gaarde etableres et Mønsterbrug, et Brug, som er Danmark værdigt. Og dette er jo ikke Tilfældet med det nuværende Brug i al dets Mangelfuldhed; det er indlysende, at der maa ofres Penge for først og fremmest at skaffe de nødvendige Bygninger til Veje. Naar man tænker paa at gaa over til at drive Mejeribrug, er det nødvendigt ogsaa at drive Svineavl; men der findes paa disse Gaarde ikke noget Svinehus, saa Staten maa selvsagt bygge Svinehuse. Naar man vil drive et rentabelt Landbrug, kan man ikke lade et saa værdifuldt Gødningsmiddel som Ajlen løbe i Grøften; men det gør den, medmindre der bygges en Ajlebeholder. Saaledes kan der nævnes forskellige Ting, som skal etableres, og med dette for Øje maa jeg dog anmode den højtærede Minister om at søge de tilstrækkelige Midler til at faa dette Arbejde udført. Naar alt dette er tilvejebragt, og Betingelserne for et rentabelt Landbrug er tilvejebragt, hvorfor skulde dette Landbrug saa ikke kunne betale sig? Kan dette Landbrug ikke betale sig, naar det etableres paa den rette Maade med den rette Driftsplan, naar Hensyn tages til Jordens Beskaffenhed o. s. v., saa kan intet andet Landbrug betale sig. Men, som sagt, Landbruget kan ikke betale sig, naar de Midler, som er nødvendige for at fremskaffe Balance, ikke er til Stede. Det er jo indlysende, at det er i allerhøjeste Grad utilfredsstillende for en dygtig og erfaren Landmand, som jeg betragter den nuværende Leder af disse Gaarde for at være, at arbejde under saadanne Forhold, hvor Skylden af Mennesker, der ikke kender Forholdene, bliver lagt over paa ham, medens man maa søge Skylden hos Staten, hos Landbrugsministeren, som ikke søger at frembringe det rette Forhold til disse Steder. Hvis denne Sag

bliver taget op og bliver løst paa den fornuftige Maade, som jeg her har antydnet, vil det kunne blive til Ære for det danske Land at have en saadan Mønsterbedrift, og det vil blive til ganske uvurderlig Gavn for vor Ungdom at have et bestemt Sted at søge hen til for at lære, hvorledes man skal drive et rationelt mønsterværdigt Landbrug. Og er man fremkommet ind paa den Tanke at drive det som Mønsterbrug, vil det være ganske naturligt at etablere deroppe ikke alene dette store Mønsterbrug, men at etablere et mindre Mønsterbrug af Størrelse som en Bondegaard og at etablere deroppe et Husmands-Mønsterbrug, saaledes at man virkelig paa dette Sted har samlet et Udtryk for, hvad Danmark kan præstere paa dette Omraade: Danmarks Mønstermejeri, Danmarks Mønsterherregaard, Danmarks Mønsterbondegaard og Danmarks Mønsterhusmandssted. Saa er vi inde i den rigtige Gænge, og dette vil kunne forrente sig og vil kunne betale sig. Thi kan dette Landbrug ikke forrente sig, saa kan intet andet Landbrug gøre det. Selvsagt maa det koste Penge at etablere det, men disse Penge maa Staten dog lige saa fuldt anvende til Etablering af et saadant Foretagende, som enhver Privatmand maa anvende Penge til at etablere sit eget Landbrug. Dette har i allerhøjeste Grad været forsømt, og jeg skal meget henstille til den højtærede Landbrugsminister ikke at holde sig tilbage, men komme frem med de Krav, som er nødvendige til at etablere dette. Jeg føler mig overbevist om, at det høje Ting vil gaa med hertil.

Første Næstformand (K. M. Klausen):

Det ærede Medlem Hr. Pinholt har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinholt: Jeg glædede mig over de Udtalelser, den sidste ærede Taler fremsatte, thi de viste, at han havde forstaaet hele den Tanke, der er forbundet med den Bedrift, Staten har paa de to Gaarde, Trollesminde og Faurholm. Jeg vil gerne sige, at Forholdene der oppe i Virkeligheden ikke er saa slette, som mange antager. Ganske vist var der sidste Aar et Underskud paa Gaardene, men man maa ikke se bort fra, at der de foregaaende Aar, som det ærede Medlem omtalte, har været et Overskud, idet der som meget rigtigt bemærket er sat betydelige Midler ind paa disse meget forfaldne Gaarde. Der blev af de Forpagtere, som havde dem, svaret en Afgift af 20 000 Kr. om Aaret, og det Udvalg, som nu driver dem, og af hvilket jeg har den Ære at være